

Svodjenje košnica na plodišni prostor

U većini predela, osim primorskih područja, do kraja avgusta završava se sezona medobera. Tada se obavlja poslednje cedjenje meda u sezoni. Sada sa proizvodnih društava uklanjamo sva medišta i košnice svodimo na plodišni prostor. Pri tome predvajamo ramove u kojima ima meda za cedjenje u jedna tela, a u druga pakujemo prazne medišne ramove, ako ih ima i odmah ih odlažemo u magacin gde će prezimiti.

Ramove, pošto smo iz njih ocedili med, uveče vraćamo društvima na čišćenje i popravku ćelija. Na jače košnice stavljamo po nekoliko ovakvih medišnih tela. Posle dan - dva, pošto su ih pčele sredile, uklanjamo ih sa košnica i odlažemo u magacin.

Kada, prilikom ovog poslednjeg rada sa medišnim ramovima eventualno nađemo na neke u kojima je u toku sezone izvodjeno leglo, odvajamo ih i odmah pretapamo. Te ramove bismo veoma teško sačuvali van košnice od napada voštanog moljca, pa je mnogo racionalnije da ih odmah pretopimo. Takvih ramova, po pravilu, nema mnogo.

Prilikom uklanjanja tela sa ramovima koji su bili na čišćenju posle cedjenja meda, vršimo detaljan pregled plodišnih ramova radi procene količine hrane potrebne za zimovanje i određivanje optimalnog broja ramova na kojima će društvo zimovati. Po pravilu, iz plodišta svih proizvodnih društava vadimo po dva rama. To mogu da budu i ramovi sa medom, ako procenimo da ga u plodištu ima više nego što je potrebno za przimljavanje i rani prolećni razvoj. Te ramove dodajemo rojevima i društvima kod kojih je potrebno da pojačamo rezervu hrane za nastupajući period, a ostatak odlažemo u magacin.

Dakle, plodišta proizvodnih društava, kod DB košnica, krajem avgusta smo sveli, najčešće, na

10 ramova. Ramovi su pribijeni na južnu, topliju stranu košnice, a prazan prostor je na severnoj strani. Time smo sve košnice sveli na optimalan broj ramova u plodišnom prostoru.

Količina hrane potrebna za prezimljavanje i rani prolećni razvoj

Ne bi trebalo mnogo da razmišljamo koliko je kilograma hrane potrebno pčelinjih društvima za prezimljavanje i rani prolećni razvoj. Ovu problematiku bi trebalo da posmatramo na sledeći način: ako jedno društvo, krajem avgusta, ima legla na šest ramova, na njima bi trebalo da ima bogate vence zrelog meda. Ovi venci meda trebalo bi da su na sredini rama široki 8 - 10 cm, posmatrano od satonoše na dole. Venci se ka prednoj i zadnoj bočnoj letvici spuštaju polukružno na dole, do polovine rama.

Po jedan sledeći ram, levo i desno od krajnjih ramova sa leglom, trebalo bi da ispod venaca meda imaju bogatu zalihu cvetnog praha. Manje iskusni pčelari ponekad sumnjaju da u košnici nema dovoljnih rezervi cvetnog praha, jer nije vidljiv. Treba podsetiti da pčele smaštaju cvetni prah samo u radiličke ćelije, do 2/3 njihove zapremine. Tu ga konzerviraju, a zatim najčešće dopunjavaju ćelije medom i poklapaju ih isto kao i one u kojima je samo med. Tako konzerviran polen naziva se perga ili pčelinji hleb. Kada takav ram izvadimo iz košnice i pogledamo kroz njega prema suncu, jasno će se ocrtati površina sa pergom. Pčele će i u septembru da sakupe i deponuju u ćelije saća izvesnu količinu cvetnog praha, jer se u tom periodu smanjuje obim legla, pa samim tim i potrošnja polena.

Iza ramova sa polenom, odnosno krajnji ramovu u košnici, trebalo bi da su skoro potpuno napunjeni zrelim medom. Znači, društvo koje krajem avgusta ima legla na 6 ramova, zimovaće na ukupno 10 ramova. Ako društvo krajem avgusta ima legla na 8 ramova, ono takodje treba da ima na svim tim ramovima bogate vence meda, a levo i desno od njih još po jedan ram sa medom i polenom i krajnje ramove pune meda. To su izuzetno jaka društva i ona zimuju na svih 12 ramova. Kasni rojevi, koji krajem avgusta imaju leglo na tri rama, prema napred iznetim primerima, zimovaće na ukupno 7 ramova.

Koliko je važno da se društva zazime sa dovoljnom količinom hrane, toliko je važno da hrana bude pravilno raspoređena. Med bi trebalo da bude zreo, sa poklopljenim ćelijama. Sa ovom

količinom i ovakvim rasporedom hrane, društva će, bez ikakvih problema, uspešno prezimiti i imaće odličan rani prolećni razvoj.

A sada, da vidimo na čemu počiva navedena tvrdnja. Na osnovu višegodišnjih merenja, potrošnja hrane po jednom jakom društvu u toku jeseni i zime, posmatrano po mesecima, iznosi:

oktobar ----1,1 kg

novembar-----0,9 kg

decembar ----1,0 kg

januar -----1,2 kg

februar -----1,6 kg

mart -----2,3 kg

Ukupno -----8,1 kg

Društvo, zazimljeno na 10 ramova, u septembru je imalo hrane:

na 6 ramova sa leglom, u vencima ----- po 1,0 kg = 6 kg

na 2 rama sa medom i polenom ----- po 1,5 kg = 3 kg

na 2 krajnja rama ----- po 3 kg = 6 kg

Ukupno ----- 15 kg

Pošto je pčelama za prezimljavanje potrebno oko 8 kg hrane, to znači da im je za to dovoljna količina meda smeštena samo u vencima centralnih ramova. To i jeste cilj, jer su tako stvoreni uslovi za prezimljavanje pčela veoma slični onima koje imaju u svom prirodnom staništu, odnosno da dovoljno hrane uvek imaju iznad klubeta. Krajnji ramovi puni meda su stalna rezerva i "magacin", odakle pčele u toku jeseni i zime, kada im temperaturni uslovi dozvole, "pretaču" med u zoni iznad klubeta, dopunjavajući potrošenu hranu u vencima ramova. Dodavanje pogače u januaru i stimulatивно prihranjivanje šećernim sirupom u martu, svakako će uticati i na smanjenu potrošnju hrane iz rezerve.

Tekst za "Beogradski pčelar" je preuzet iz "Pčelara" za avgust 2014. {comments on}